

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Iure Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De Locato & Conducto. Consilium CCCXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98716)

De Locato & Conducto.

S V M M A R I V M.

Locationi an stare debeat successor?

1. Fructus pars fundi sunt & fundum sequuntur.
2. Colonus quomodo faciat fructus suos.
3. Colono non stat successor singularis.
4. Colono stare debet missus in possessionem causa rei servanda.
5. Credit or quando possit ipse pignus emere.
6. Voluntas ad actum non sufficit.

CONSILIVM CCCXIII.

junge infra conf. 353.

IN hac causa, quæ coram Venerabili Domino Conservatore acta & peracta est, inter Domicellam Barbaram Malsier relictam viduam M. Hieronymi de la Hault, Actricem; Guilielmum Abioul Reum, pro restitutione speltæ, quam idem Guilielmus in melle anni 1586, abstulit ex fundo trium iournalium, de quo in actis ejusdem causæ est quæstio, status & punctus resolutivus stat non in intentione Actricis; sed circa exceptiones, quibus Reus ad Actricis, intentionem perimendam usus est. Quippe intentio Actricis fundatur in jure dominij ac proprietatis, quod Actrix habuit, & adhuc habet in dicto fundo ex causa impetrati, & per Scabinos Oppidi Lovanienfis adjudicati dominij post avocationem illius possessionis per hypothecam actionem, quæ dictæ Actrici competebat ad hunc & plures alios fundos præfatos M. Hieronymo & dictæ Actrici pro redditu annuo modij modij siliginis, & sex florenorum per Ioannem Dionys & Elizabetham ejus uxorem judicialiter recognito specialiter obligatos: ut plenè probatum est non tantum per legitima instrumenta ex parte Rei recognita & confessata; sed etiam per apertam ejusdem Rei confessionem & confessionis acceptionem. Cum alioqui etiam exceptiones per Reum obiectæ contineant tacitam fundatæ intentionis confessionem; quia exceptionis officium est penè fundatam intentionem excludere, l. 2. De except. Quo Actrici sic acquisito dominio dicti fundi trium iournalium probato & stante; manifestè consequitur non licuisse Reo dictam speltam ex melle dicti anni octuagesimi sexti auferre & sibi retinere: ideoque Actrici ut dominæ & proprietariæ ad illam ablatam, quamdiu extabat, rei vindicationem competisse: t quia fructus fundi proprietarium sequuntur, non tantum stantes, qui pars fundi sunt, l. Fructus pendentes de rei vindic. sed etiam à solo separati, & inde ablati per quemcumque, l. Arboribus D. De usufr. Et si extare desierunt, perinde repeti possunt rei vindicatione contra eum, qui dolo malo possidere desijt, & pro possessore habetur, l. Sin autem §. sed & u. De rei vind. vel conditione adversus eum agi potest, ad quem res mea sine justa causa pervenit, l. Si me & Titium D. De reb. cred. Imò in mala fide etiam furti actio competit & furtiva conditio, l. Verum est §. eorum quæ de fundo D. De furtis, l. Si servus servum §. si olivam Ad leg. Aquil. Cepolla consil. criminali 18. De quo minor est dubitatio, ex eo, quod Actrix fuerit in possessione hujus fundi, & pro anno octuagesimo quarto fructus inde

collectos, & per Reum evehi ceptos per viam arresti ad se retraxerit: ut constet ex testimonijs testium pro parte Actricis productorum.

Sic igitur fundatæ Actricis intentione, ad exceptiones Rei convertitur tota causæ disputatio. Excipit & objicit Reus primum, quod hunc fundum in anno 1581. ad sexennium conduxerit; & sic anno octuagesimo sexto (de quo hic est quæstio) ejus conductio adhuc steterit, & sic jure coloni hanc speltam percipere & sibi retinere poterit.

* Colonus enim ex conducto fundo fructus percipere potest; & ut primum illos decerpserit seu perceperit suos facit, l. Si apes §. item constat D. De furtis; nec ullo modo ad dominum proprietatis seu locatorem decerpti pertinent, l. Qui sunt De usufr. cui ad solam mercedem seu pensionem competit actio, non ad fructus aut ullam illorum partem. Verum istam exceptionem primum retundit illa consideratio, quod Reus conductionem præterdat, non ab Actrice, sed ab Henrico Denys; & quod post tempus hujusmodi assertæ conductionis in anno 1582. Actrix per evictionem, & adductionem hunc fundum adepta sit; & sic jure singulari in illum successerit. Ex iuris autem communis dispositione singularis successor non tenetur stare colono, l. Emptorem C. De locato & conducto; ut nec è diverso colonus invitus compelli potest stare singulari locatoris successor, l. Qui fundum D. Locati. Cæterum hanc Actricis replicationem Reus avertere conatur ex jure consuetudinario Oppidi & Refortus Lovanienfis; quo apertè caveretur, quod conductio præferatur emptioni, hoc est singularis successor colono stare debeat; quod jure communi prævalet, l. De quibus D. De legib. Est id quidem verum & notorium ex primo articulo consuetudinum municipalium dicti Oppidi in scriptum redactarum; sed huic primo articulo pro illius restrictione & limitatione immediatè subijcitur secundus articulus, quo caveretur quod fundo locato per hypothecam actionem aut prætorem pignus (quam vocant adductionem seu manus iniectionem) per

terium legitime evicto, conductor non præferatur evincen-
ti, sed evincens conductori; saltem post illius annum, quo evictio oborta est, tunc cum ante evictionem colonus fundum coluit & conseruit. Unde cum hæc adjudicatio contigerit in Ianuario anni 1582. certissimum est, quod Reus jus conductionis ad hunc fundum amplius & præsertim pro dicto anno octuagesimo sexto, qui dicti sexennij erat ultimus, & post præteritam evictionem & adjudicationem quartus, præterdere non poterit; præsertim post Actricis tam apertam contradictionem, declaratam per supradictum arrestum & triturationem in anno 1584.

Nec ad dicti Rei jus stabiendum aut assertæ hujus conductionis continuationem quicquam facit, quod creditor jure pignoris prætorij (cujus vim & potestatem habent hæc consuetudinariæ adductiones & manus iniectiones, l. Non est mirum D. pignori ad.) ex jussu Magistratus in possessionem obligati fundi missus stare debeat locationi ante missionem per debitorem factæ, illumque servare, l. In venditione §. si quis fructus D. De bono auth. tud. possid. Nam id tantum obtinet tunc, cum creditor jure prætorij pignoris rem tenet; & non tam pro suo possidet, quam rei servandæ causa in possessione ex

jussu

iusso Magistratus iure pignoris est, l. si quis ante res. est autem De acquir. poss. l. 2. & ibi gloss. pro habere; & sic plenum ius in re non habet; nec debitori aut causam ab eo habenti præjudicare potest, Zasius ad d. §. si quis fructus nu. 4.

Vnde etiam est, quod in possessionem bonorum debitoris à Magistratu missus, etiam si nihil sit quod possideatur, perinde habeatur ac si bona possessa fuissent, l. Quamvis De bonis auct. ind. possidendi. Iam verò longe meliore loco est hujus causæ Actrix, quæ non nititur solo Prætorio pignore seu missione in possessionem rei servandæ causæ; sed ultra hoc obtinuit fundorum, ad quos iussu Magistratus adducta erat, adjudicationem post publicationem horum bonorum proclamationem, & subhastationem, illorumque venditionem per licitationem plus offerendo factam. * Et si enim creditor neque per se, neque per subjectam personam possit emere rem pignori acceptam, cum ipse illam vendit, l. & qui sub imagine C. De distract. pign. illam tam è Magistratu seu apparitore illius per publicam subhastationem vendente, non prohibetur bonâ fide hoc est, licitatione alios quoscumque superando emere, l. 2. C. Si in caus. ind. pig. capt. sit; ut etiam potest ipso debitore vendente, d. l. Et qui sub imagine vers. Sand. l. Titius de pignorat. act. l. Rescriptum de distract. pig. cuius nomine censetur res hypothecata vendi, dum per Magistratum seu illius Apparitorem venditur: cum factum iudicis representet factum partis, l. Si ob causam & ibi Bart. De evictio. l. 1. C. Si in causa ind. pign. capt. sit. Cum aliqui hujus causæ Actrix ad finem & limites solius emptionis non steterit; sed post illam emptos fundos sibi per Scabinos adjudicari obtinuerit; ut ex juris dispositione, nullo alio emptore reperto, potuit etiam sine licitatione aut emptione pro suo debito, l. ult. C. De iure dom. impetr. Sed de his in proposito scrupulosius disputandum non est; cum dictæ conductio, quam Reus ab Henrico Denys prætexit, nihil omnino sit tribuendum. Cum enim hic fundus pertinerit non ad Henricum Denys, sed ad Ioannem Denys, & Elizabetham ejus uxorem; qui inter alios illum pro dicto reditu specialiter Actrici, & ejus marito obligaverunt (ut constat per instrumenta ab Actrice exhibita) & ex confessione Reii tunc constet dictum Ioannem Denys adhuc vivere; & sic dictum Henricum ex illius persona tamquam filium (quod tamen nec allegat nec probat) non posse ius aliquod, quamdiu ille superest ad hunc fundum prætere, l. Qui supersit De acq. hered. l. 1. pro herede, indubitatum est, locationem per eum factam nullius esse momenti; & sic ex illa dicto Reo nihil juris acquisitionem fuisse in præjudicium vel præfati Ioannis Denys, vel prædictæ Actricis, quæ ab illo rem emit, l. Si tibi alienam l. Si quis §. si alienam d. Locati.

Ex qua consideratione nihil quoque Reo patrocinari potest, id quod magis indicat, quam formaliter & positivè eo sine causâ proponit; quod declaraverit coram probis & fide dignis personis se velle uti beneficio Regij Edicti novissime publicati: Nam præterquam quod in specie non explicet, quale illud sit; nec illius authenticam copiam exhibeat, & multa passim extent Regia Edicta, incertumque ob id sit, de quo Reus sentiat; hoc

Cons. Wamel. Tom. II.

quoque certum & manifestum est, illi patrocinari non posse illud Regium Edictum seu beneficium de ultima Octobris anno 1587. quo debitoribus permittitur fundos, à creditoribus durantibus his intestinis bellis ob pensiones præteritas reddituum evictos, à creditoribus iterum avocare: cum idem Reus non sit hujus redditus debitor, nec hujus fundi se probaverit dominum; nec denique Actrix illum à Reo evicerit; & sic avocandi aut utendi illius Edicti beneficio nulla illi sit occasio; & si esset non posset sufficere illa extrajudicialis apud alios, non dictæ Actrici testato seu judicialiter facta declaratio de nuda voluntate utendi. Aliud enim est velle uti beneficio; aliud eo formaliter uti: quia inter se plurimum differunt desiderium voluntatis, & dispositiva voluntas. Et si enim hæc in perfectum actum prorumpat; illa tamen voluntatis principium dumtaxat, & sic rem imperfectam importat, Gloss. ult. in l. Si vendit & ibi Salic. C. De contrah. empt. Carol. Ruinus consil. 204. Viso testamento vol. 2. Qui formalis usus ex tertio articulo dicti Edicti plura requirit; quorum nullum Reus fecisse invenitur. Sic quod omnibus accuratè expensis, benè fundata hæc Actricis intentio, nulla rei exceptione aut allegatione enervetur: idèque secundum illam per omnia etiam quoad litis expensas iudicandum esse putem.

De Locato & Conducto.

SUMMARIVM.

Locatio ad longum tempus.

1. Actio Publiciana domini probationem non requirit.
2. Locatio non dominium sed possessionem probat.
3. Conductor finita locatione cogi potest rem conductam restituere actione ex contractu.
4. Conductor etiam interdico cogi potest ad rei conductæ restitutionem.
5. Conductor alteri locare potest.
6. Verba contractuum pro re subiecta accipienda.
7. Locatio ad longum tempus quando sit pro alienatione.

CONSILIVM CCCXIII.

ABYNDANTISSIME & nimio propè opere per Consultissimum Dominum Petrum Oranum in medium adducta sunt, quæcumque ad fundandam & instruendam actionem Reverendi Domini Abbatis S. Laurentij in quoquo modo facere videntur: ut quod ad tam exactum laborem, præfatumque Reverendum Dominum Abbatem securiorem ad hanc litem instituendam faciendū superaddi possit in promptu non sit. His itaque quæ accuratè & acutè congestis adhærendo, in eadem omnino sum sententia, Reverendum Dominum Abbatem optimo iure posse dicti molendini restitutionem, vacuæque illius possessionis retrotraditionem persequi; jam perfectè finito locationis convento tempore, Qui pro adversario præfati possessore seu verius detentore dicti molendini aliquot rationes adversus hanc repetitionem congestit, hoc videtur sibi inprimis persuadere, Reverendum D. Abbatem propriâ, strictâque rei vindicatione acturum; & vindicando non condicendo dicti molendini possessionem persecuturum

C 2

l.